

jeg feiler vist neppe ved at antage, at naar der netop blev givet 2 Millioner dengang, var Tanken den, at blandt det nye Skibsmateriel, som der kunde vælges imellem, ønskede man ogsaa at gjøre det muligt at bygge netop et saadant Skib som det, der nu foreslaas. Naar disse Tegninger til et saadant nyt Skib ere tiltraadte i det Hele taget af Værftskommissionen, og det erede Thing ogsaa selv synes at erkende, at det i og for sig vilde være et hensigtsmæssigt Skib at lade bygge, og der er den store Trang til at faae Skibet snart, saa synes jeg, at der alene af disse Grunde vilde være tilstrækkelig Anledning til at give Bevillingen nu og ikke vente til Efteraaret. Der er imidlertid endnu en Omstændighed, som kommer til, og som allerede for en Del er nævnt, men som jeg nu skal tale noget nærmere om. Ved Siden af den Trang, som Flaaden har til et saadant nyt Skib, er det Hensynet til Værftets økonomiske Drift, som i saa Henseende træder stærkt frem. Jeg har siden 2den Behandling faaet nogle nærmere Oplysninger, og jeg skal derfor bemærke følgende. Som et Maal for det Arbejde, der udføres af Værftet med Hensyn til nye Skibes Bygning, kan Arbejdslønnen til de herved ansatte Skibsbyggere betragtes. Efter Gjennemsnit af de sidste Aar er der hertil udgivet cirka 218,000 Kroner. Naar nu Torpedoskibet Lordensfjold i det indeværende Finantsaar bliver fremmet saameget, som det kan se, for den Sum, der ventes bevilget dertil, saa vil der for Finantsaaret 1880—81 kun være lidt over 100,000 Kroner af Skibsbygger-Arbejdsløn tilbage for dette Skibs Vedkommende. Det vil altsaa ses, at, hvis der intet andet Arbejde kan tages fat paa i næste Aar end Lordensfjold, saa vil der i Arbejdsløn til Skibsbyggere kun kunne udbetales et Beløb, som er ikke saa lidt under Halvdelen af det Sedvanlige. Det Personel, som er ansat ved det nye Skibsbyggeri, egentlige Skibsbyggere og Arbeidsmænd til samme, bestaar af omtrent 140 faste Folk og 100 private. Hvis det altsaa ikke vil være muligt at paabegynde et andet Skib end Lordensfjold i Finantsaaret 1880—81, vil det altsaa være nødvendigt ikke alene at afstedige alle private Folk, hvad der foruden at være i høi Grad haardt vilde være meget uhenigtsmæssigt, da mange af disse private Arbejdere, med Hensyn til alt Andet end Pensjonsberettigelse maa betragtes som faste Arbejdere, idet de have været i lang Tid i Værftets Tjeneste og tildels have særlige Bestillinger, hvorfra de daarligt kunne undværes, men man vil ikke engang kunne have Bestjæftigelse til alle de faste Folk. Nu kan det siges: Men der kan jo blive bevilget et Skib til Efteraaret inden dette Finantsaars Udgang, saa vil der jo være tilstrækkeligt Arbejde for næste Aar. Men, som jeg gjorde opmærksom paa allerede ved 2den Behandling, det kan være, at det kun bliver en meget svag Hjælp. Skal det gaa som iaar, at

Finantsloven, i Stedet for at blive færdig til 1ste April, først bliver færdig 1ste Juni, eller et lignende Tidspunkt, og man saa tillige ligesom ifjor kuldaster Ministeriets Tegninger og sætter andre i Stedet, vil der ikke i Løbet af 1880—81 kunne komme en eneste Skibsbygger til at arbejde paa det Skib, man vedtager til næste Finantsaar. Jeg vil i saa Henseende bemærke, at, uagtet man havde Finantsloven færdig ifjor den 31te April, og man havde alle mulige Grunde til at forcere saa meget som muligt med Lordensfjold, er der i Finantsaaret 1878—79 kun udgivet 5,000 Kr. i Arbejdsløn til de derpaa arbejdende Skibsbyggere, og endnu i dette Dieblif er man kun istand til at Skibsbyggere at beskæftige imellem 60 og 70 Mand paa dette Skib. Det vil altsaa ses, hvor overordentlig let det kan hende, at der virkelig kommer en meget betydelig Standsning i Værftets Drift. Hvis Korvetten ikke her bevilges nu, bliver det nødvendigt til Efteraaret at tage sin Tilflugt til en eller anden ekstraordinær Maade at bringe den frem paa; enten man den sættes — saaledes som i sin Tid Feltfanoner — paa en særlig Tillægsbevilling, eller ogsaa maa jeg ikke alene tilveiebringe Tegninger, men ogsaa lade foretage Afslagninger og faae Specifikationer til Materialets Anskaffelse ubearbejdede, samt saa hurtigt som muligt søge en Forhandling med Finantsudvalget for at faae en Bevilling; men det bliver altsaa ogsaa paa en Tillægsbevilling og ikke paa den ordinære Finantslov. Men istedetfor at gaa til en saadan ekstraordinær Foranstaltning, synes det dog rimeligere at give en Bevilling til at bygge nu, da der jo dog ikke herfter nogen Uenighed om Hensigtsmæssigheden af et saadant Skib, thi, saavidt jeg veed, er der endnu ikke kommet nogen Indvending frem med Hensyn til Skibet selv. — Endringsforslaget under Nr. 75 skal jeg ikke omtale, det gaar ud paa at nedsætte det forlangte Beløb til Hans Majestæt Kongens Dampskib med 112,000 Kr. og er tiltraadt af hele Udvalget. — Hvad det næste Endringsforslag angaar, Forslaget Nr. 76, om en Seilbrig til Øvelseskib til Underofficersselever skal jeg bemærke, at den Bestemtthed, hvormed Flertallet negter at ville gaa ind paa dette Skib iaar, næsten er mig ubegribelig, da jeg er overbevist om, at der neppe er en Æneste af de erede Medlemmer, der ikke i og for sig erkender Ønskeligheden, ja næsten Nødvendigheden af det. Jeg kan ikke sige synderligt Mere til anbefalingen af dette Forslag end, hvad der blev udtalt ved 2den Behandling. Der blev nemlig gjort opmærksom paa, at Sømandsdygtigheden hos de yngre af vor Underofficersklasse er i stærk Nedgang paa Grund af den nuværende Ordning af deres Uddannelse. Vi have haft en ganske overordentlig dygtig Stamme af Underofficerer ved Marinen, og vi have det heldigvis endnu, og det vil derfor være i høi Grad Synd, om dette ikke skulde blive ved, og om vi skulde